

န ဃော ဣ ဣာ ဃ

နုဗ္ဗေဗ္ဗ

ແມ່ນເງິນຂັກမာရစမာဟီ (စံບိဗ်စ)

ရဘရမထေ

နုဂမာဂဓ နုဗ္ဗေဗ္ဗ

พยัญชนะอักษรขอม ที่เขียนเป็นภาษาบาลี มี ๓๓ ตัว

ดังต่อไปนี้

ก

ข

ฅ

ฉ

ช

ง

ค

ข

ฅ

ฉ

ช

ง

ค

ข

๑๒

๑

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๑๓

๑๔

๑๕

๑๖

๑๗

๑๘

๑๙

๒๐

๒๑

๒๒

๒๓

๒๔

๒๕

๒๖

๒๗

๒๘

๒๙

๓๐

๓๑

๓๒

๓๓

๓๔

๓๕

๓๖

๓๗

๓๘

๓๙

๔๐

๔๑

๔๒

๔๓

๔๔

๔๕

๔๖

๔๗

๔๘

๔๙

๕๐

๕๑

๕๒

๕๓

๕๔

๕๕

สระอักษรขอมมี ๒๒ แบบ คือ สระจมและสระลอย
 สระลอย คือ สระที่ไม่ได้ประสมกับพยัญชนะใดคั้ง

๐	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
อะ	อา	อิ	อี	อุ	อุ	เอ	ไอ

สระจม คือ สระที่ประสมกับพยัญชนะ มีลักษณะ ค้าง

๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒
อา	อิ	อี	อี	อุ	อุ	เอ	แ	เอ	อึง	อุ	ไอ	ไอ		

ตัวเลขอักษรขอม

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐

พยัญชนะอักษรขอมแบบแยกเป็น วรรณ

พยัญชนะอักษรขอม

พยัญชนะอักษรขอมมี 35 ตัว แต่ละตัวปรากฏอยู่สองรูปคือ พยัญชนะตัวเต็ม และ พยัญชนะตัวเชิง ซึ่งแสดงให้เห็นเป็นแบบอย่างได้ดังนี้

พยัญชนะตัวเต็ม

จัดแบ่งวรรณตามการแบ่งพยัญชนะในภาษาสันสกฤต คือ

วรรณ ก	ก	ข	ค	ฌ	ง
	ក	ខ	ក	ឃ	ង
วรรณ จ	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
	ច	ឆ	ច	ជ	ញ
วรรณ ฎ	ฎ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ
	ដ	ត	ត	ធ	ន

วรรณค ท	ท	ถ	ท	ฑ	ณ
	ธ	ฒ	ณ	ฒ	ณ
วรรณค ป	ป	ผ	พ	ภ	ม
	ผ	ภ	ภ	ภ	ม
เศษวรรณค	ย	ร	ล	ว	ศ
	ย	ร	ล	ว	ศ
	ช	ส	ห	ฬ	อ
	ช	ส	ห	ฬ	อ

พยัญชนะทั้งหมดนี้เป็นพยัญชนะตัวเต็ม ซึ่งใช้เขียนเป็นตัวหลัก

พยัญชนะตัวเชิง

พยัญชนะตัวเชิง

มีปรากฏรูป ดังนี้

วรรณ ก	ก	ข	ค	ฅ	ง
	กั	ขั	คั	ฅั	งั
วรรณ จ	จ	ฉ	ช	ฅ	ญ
	จั	ฉั	ชั	ฅั	ญั
วรรณ ฎ	ฎ	ฏ	ท	ฑ	ณ
	ฎั	ฏั	ทั	ฑั	ณั
วรรณ ท	ท	ถ	ด	ธ	น
	ทั	ถั	ดั	ธั	นั
วรรณ ป	ป	ผ	พ	ภ	ม
	ปั	ผั	พั	ภั	มั
เศษวรรณ	บ	ร	ล	ว	ศ
	บั	รั	ลั	วั	ศั
	ห	ฬ	ฬ	ฬ	อ
	หั	ฬั	ฬั	-	อั

พยัญชนะแต่ละตัว จะมีตัวเชิงประจำตัว ตัวเชิงจะทำหน้าที่เป็นตัวสะกดแทนตัวอักษรในคำ นอกจากนี้ยังใช้เป็นตัวควบกล้ำหรือตัวอักษรตามในคำอีกด้วย

ข้อสังเกต

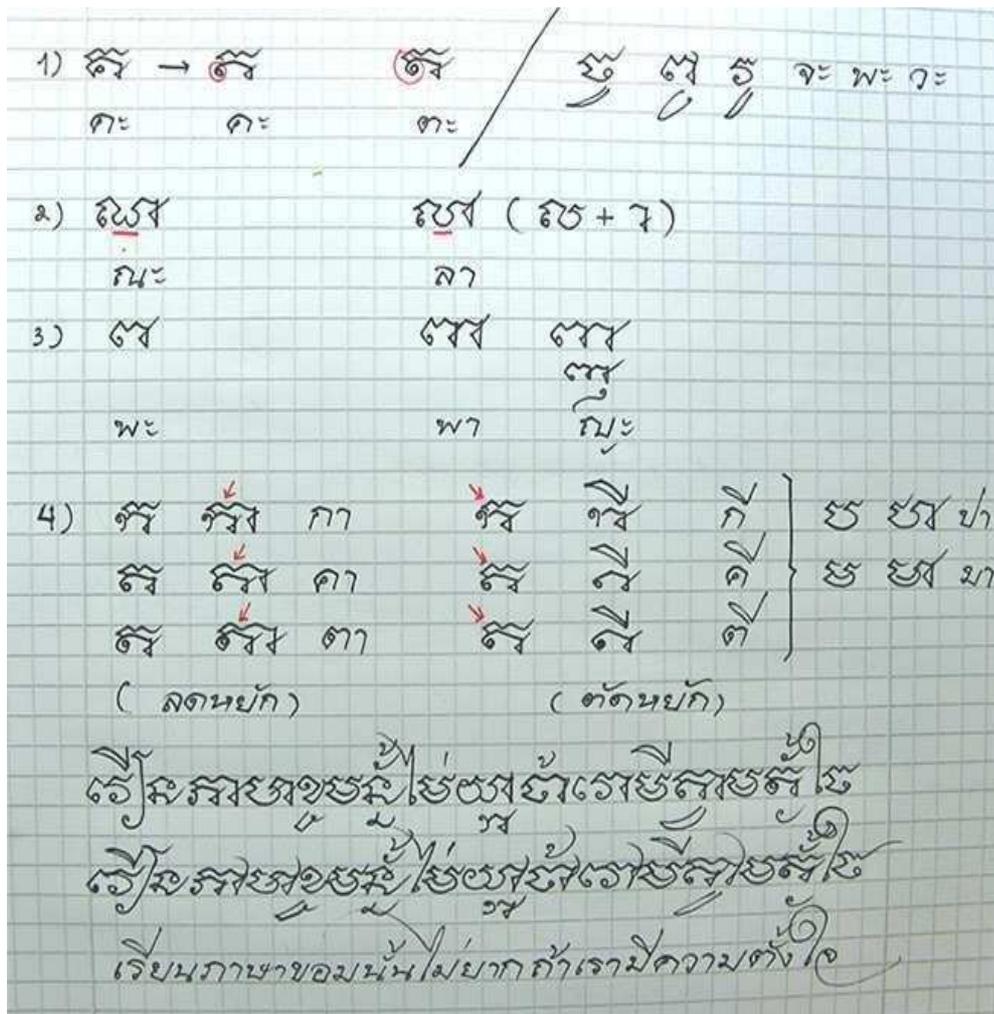
๑. ตัว คะ บางท่านเขียนหัวเหมือนตัวคะ แต่หลายๆท่านจะเขียนหัวเหมือนตัว ต แตกต่างโดยที่ตัว ตะ จะมีจมวดหัว มากกว่านิด ถ้าบางท่านเขียนเหมือนกัน คนอ่านต้องตีความในประโยคว่า ตัว คะ หรือ ตัว ตะ

สังเกต ตัว จะ พะ วะ ดูตัวเชิงของสามตัวนี้จะคล้ายกันมาก เวลาเราดูลายมือของคนเขียน จะแยกความแตกต่างยากมาก ต้องอาศัยความหมายของคำด้วย ว่าใช้ตัวเชิงของอักษรตัวไหนมาสะกด หรือ มาควบ เช่นคำว่า ความ จะต้องใช้ตัวเชิงของตัว ะ มาควบ ซึ่งจะไม่ใช้ตัว พะ หรือ จะ แน่นอน

๒. ตัว ณ และ ตัว ฐ ดูหยักที่ด้านล่างของ ณ เป็นสำคัญ

๓. ตัว พ เวลาผสมสระ อา จะเหมือนกับ ตัว ญ ต้องสังเกตคำว่าใช้ตัวไหน

๔. อักษรที่มีหยักบนหัว เช่น ตัว คะ คะ ตะ เวลาผสมสระ อี จะถูกตัดหยักที่ด้านบนออกไป และอักษรเวลาผสมสระ อา จะไม่มีหยักระหว่างอักษรและสระอา ลองดู คำว่า มา และ ปา

เชิงของตัว สะ มาสะกดแทน

๒. ตัวปะ เมื่อผสมสระเป็นตัว ปา หรือ โป จะมีรูปแบบเฉพาะตัวตามที่เขียน ถ้าเราเอาตัวปะ มาผสมสระอา เขียนแบบทั่วไป ก็จะดูเหมือนกับตัว หะ คาดว่ารูปแบบคงจะซ้ำกัน จึงมีการกำหนดแบบใหม่ของคำว่า ปา

๓. ละ ลา และ ณะ ณา สังเกตความแตกต่างของรูปแบบ และเวลาผสมสระ เพราะ คำว่า ลา กับ ณะ จะคล้ายกัน แตกต่างตรงที่ ตัว ณะ มีหยักตรงกลางตัว ตัว ลา ไม่มี

๔. ตัว วะ เมื่อผสมสระเป็นตัว วิ จะไม่มีหยักและตัวคปลายลงล่างดังรูป ถ้าเป็นวี ก็เพิ่มขีดสระอี เข้าไป สังเกต ตัว วา และ รา จะคล้ายกัน แยกแยะโดย ตัว วะ โค้งๆ หัวใหญ่ๆ ตัว ระ ตัวตรงแบบ ร เรือของเรา

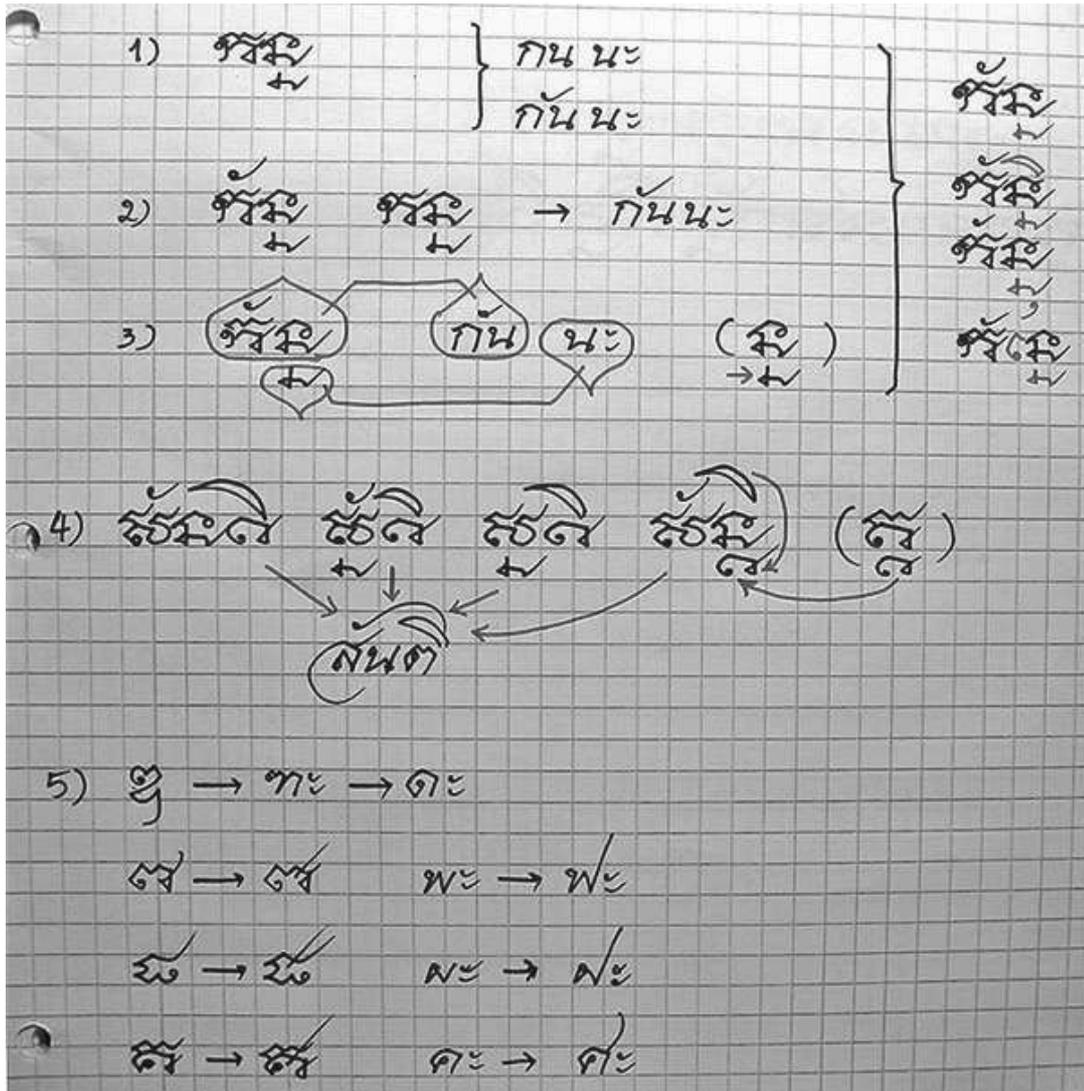
๕. ตัว สะ เมื่อเป็น ลี หรือ ลี ก็ตัดหัวต่อด้านซ้ายออก แล้วใส่ สระอิ หรือ สระอี แทน

๖. ตัว เอ ใช้ตัวอะ ผสมสระ เอ หรือ มีตัวเอ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เหมือนกับ ตัว โอ ใช้ อะ ผสมสระโอ หรือ ใช้ตัว โอ ที่กำหนดไว้ก็ได้

ຍ ຍາ ຍີ ຍື ຍຸ ຍູ ຍອ ຍອາ ຍຸ່ ຍັ ຍໍ ຍູ
 ງ ກ ງີ ງື ງຸ ງູ ງອ ງອາ ງຸ່ ງັ ງໍ ງູ
 ງ ກ ງີ ງື ງຸ ງູ ງອ ງອາ ງຸ່ ງັ ງໍ ງູ
 ລ ລາ ລີ ລື ລຸ ລູ ລອ ລອາ ລຸ່ ລັ ລໍ ລູ
 ດ ດາ ດີ ດື ດຸ ດູ ດອ ດອາ ດຸ່ ດັ ດໍ ດູ
 ຫ ຫາ ຫີ ຫື ຫຸ ຫູ ຫອ ຫອາ ຫຸ່ ຫັ ຫໍ ຫູ
 ດ ດາ ດີ ດື ດຸ ດູ ດອ ດອາ ດຸ່ ດັ ດໍ ດູ
 ສ ສາ ສີ ສື ສຸ ສູ ສອ ສອາ ສຸ່ ສັ ສໍ ສູ
 ດ ດາ ດີ ດື ດຸ ດູ ດອ ດອາ ດຸ່ ດັ ດໍ ດູ
 ບາ ບາ ບີ ບື ບຸ ບູ ບອ ບອາ ບຸ່ ບັ ບໍ ບູ
 ຫ ຫາ ຫີ ຫື ຫຸ ຫູ ຫອ ຫອ ຫຸ່ ຫັ ຫໍ ຫູ
 ຊ ຊາ ຊີ ຊື ຊຸ ຊູ ຊອ ຊອາ ຊຸ່ ຊັ ຊໍ ຊູ
 ຟ ຟາ ຟີ ຟື ຟຸ ຟູ ຟອ ຟອາ ຟຸ່ ຟັ ຟໍ ຟູ
 ມ ມາ ມີ ມື ມຸ ມູ ມອ ມອາ ມຸ່ ມັ ມໍ ມູ
 ອ ອາ ອີ ອື ອຸ ອູ ອອ ອອາ ອຸ່ ອັ ອໍ ອູ

ຈບ ແມ່ ກະ ກາ

ငွေ ငွာ ငွါ ငွါ ငွါ ငွါ ငွါ
 ငွော ငွံ ငွါ ငွံ ငွါ
 ယွ ယွာ ယွါ ယွါ ယွါ ယွါ ယွါ
 ယွော ယွံ ယွါ ယွါ ယွါ
 ကွ ကွာ ကွါ ကွါ ကွါ ကွါ ကွါ
 ကွော ကွံ ကွါ ကွါ ကွါ
 ငွေ ငွာ ငွါ ငွါ ငွါ ငွါ ငွါ
 ငွော ငွံ ငွါ ငွံ ငွါ
 ခွေ ခွာ ခွါ ခွါ ခွါ ခွါ ခွါ
 ခွော ခွံ ခွါ ခွံ ခွါ
 ခွေ ခွာ ခွါ ခွါ ခွါ ခွါ ခွါ
 ခွော ခွံ ခွါ ခွံ ခွါ
 ယွေ ယွာ ယွါ ယွါ ယွါ ယွါ ယွါ
 ယွော ယွံ ယွါ ယွါ ယွါ
 ယွေ ယွာ ယွါ ယွါ ယွါ ယွါ ယွါ
 ယွော ယွံ ယွါ ယွါ ယွါ
 ကွေ ကွာ ကွါ ကွါ ကွါ ကွါ ကွါ
 ကွော ကွံ ကွါ ကွါ ကွါ

จากรูป ข้อ ๑ - ๒ เป็นการผสมคำและเขียน อย่างคำว่า กันนะ บางท่านจะไม่เขียนไม้หันอากาศที่บนตัวกะ บางท่านก็เขียน เพราะฉะนั้น การอ่านภาษาขอมบางครั้ง ต้องใช้การเดาคาดคะเนความเป็นไปได้ ประกอบไปด้วย ถ้าท่านชำชองทางด้านภาษาหรือคาถาอาคมต่างๆ ก็จะสามารถเข้าใจได้ง่ายและเร็วขึ้น

๓. การผสมคำ คำว่า กันนะ คำว่า กัน มาจาก ตัวกะ ไม้หันอากาศ ตามด้วยตัวสะกด ตัวนะ ส่วนคำว่า นะ พยางค์ต่อมาใช้ ตัวเชิงของตัวนะอีกตัว วางไว้ใต้ตัวนะตัวแรกที่เป็นตัวสะกด อ่านรวมกันว่า กันนะ การแบ่งพยางค์ ผมได้แยกสีไว้ด้วยเพื่อสังเกตได้ง่าย เช่น คำสี่คำหลัง กันนะ กันนิ กันนู กันเน

คำว่าสันติ สามารถเขียนได้หลายแบบดังนี้

สะ + ไม้หันอากาศ + นะ และ ตะ + สระอิ หรือ

หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ
อนน อนนา อนนึ อนนึ อนนุ อนนุ อนเน

หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ หฺรฺ
อนเน อนนุ อนนึ อนนุ อนน

จบแม่อนน

คัดอ่านแม่ กณณ ต่อไป

กรณ กรณา กรณึ กรณึ กรณุ กรณุ กรณะ
กณณ กณณา กณณึ กณณึ กณณุ กณณุ กณณะ

กรณะ กรณุ กรณึ กรณึ กรณะ
กณเณ กณณุ กณณึ กณณึ กณณ

แจกไปจนแม่ สณณ

คัดอ่านแม่ กัทธิ ต่อไป

กรฺ กรฺ กรฺ กรฺ กรฺ กรฺ กรฺ
กัทธิ กัทธิ กัทธิ กัทธิ กัทธิ กัทธิ กัทธิ

๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕
 กพิ๑ กพิ๒ กพิ๓ กพิ๔ กพิ๕

แจกไปจนถึงแม่ ๙๑๓

คัดอ่านแม่ ก๑๑ ต่อไป

๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑
 ก๑๑ ก๑๒ ก๑๓ ก๑๔ ก๑๕ ก๑๖
 ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗
 ก๑๗ ก๑๘ ก๑๙ ก๒๐ ก๒๑ ก๒๒

แจกไปจนถึงแม่ ๙๒๒

คัดอ่านแม่ ก๑๒ ต่อไป

๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓
 ก๑๓ ก๑๔ ก๑๕ ก๑๖ ก๑๗ ก๑๘
 ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙
 ก๑๙ ก๒๐ ก๒๑ ก๒๒ ก๒๓ ก๒๔

แจกไปจนถึงแม่ ๙๒๘

កង្វា កង្វុំ កង្វី កង្វំ កង្វ
 កង្វៃ កង្វុំ កង្វិ កង្វំ កង្វ
 អេកិដោនតិ ម៉ែ ខង្វ

អ៊ីតខ្មោង ម៉ែ កង្វ ត្រៃដៃ

កង្វ កង្វរ កង្វី កង្វី កង្វ កង្វ កង្វ
 កង្វ កង្វា កង្វិ កង្វិ កង្វុំ កង្វុំ កង្វ
 កង្វ កង្វ កង្វី កង្វំ កង្វ
 កង្វៃ កង្វុំ កង្វិ កង្វំ កង្វ
 អេកិដោនតិ ម៉ែ ខង្វ

អ៊ីតខ្មោងម៉ែ កង្វ ត្រៃដៃ

កង្វា កង្វា កង្វិ កង្វិ កង្វ កង្វ
 កង្វ កង្វា កង្វិ កង្វិ កង្វ កង្វ
 កង្វា កង្វា កង្វុំ កង្វិ កង្វ កង្វ
 កង្វៃ កង្វៃ កង្វុំ កង្វិ កង្វំ កង្វ
 អេកិដោនតិ ម៉ែ ខង្វ

หัดอ่านแม่ กักก ทื่อไป

กัก						
กัก						
กัก						
กัก						

แยกไปจนถึง แม่ ชาก

หัดอ่านแม่ กัดค ทื่อไป

กัก						
กัก						
กัก						
กัก						

แยกไปจนถึง แม่ ชคค

หัดอ่านแม่ กังง ทื่อไป

กัก						
กัก						

๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐
 กงเฒ่า กงจู้ กงชี่ กงจู่ กงจัว
 กงเฒ่า กงจู้ กงชี่ กงจู่ กงจัว
 เหวกไปจนถึง แม่ สงง

หัดอ่าน แม่ กम्म ทื่อไป

๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖
 กम्म กมมา กम्मี่ กम्मี้ กम्मุ กम्मู
 ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒
 กम्मเฒ่า กम्मเฒ่า กम्मจู้ กम्मชี่ กम्मจู่ กम्मจัว
 กम्मเฒ่า กम्मเฒ่า กम्मจู้ กम्मชี่ กम्मจู่ กम्मจัว
 เหวกไปจนถึง แม่ สนมม

หัดอ่านแม่ กยยะ ทื่อไป

๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘
 กยยะ กยยา กยยี่ กยยี้ กยยุ กยยู
 กยยะ กยยา กยยี่ กยยี้ กยยุ กยยู
 ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔
 กยยะ กยยะ กยยะ กยยะ กยยะ กยยะ
 กยยะ กยยะ กยยะ กยยะ กยยะ กยยะ
 เหวกไปจนถึง แม่ สนมย

អត់ខានចាំព្រឹបតទៅ
ចាំអំពីការ

០ នមោ តស្ស ភកតតោ អរហតោ
សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។៖ ទំ ៣ ៧៦

ព្រះតែរស្រណាគម

- ០ កុដ្ឋំ សរណំ កត្តាមិ ។៖
- ០ ធម្មំ សរណំ កត្តាមិ ។៖
- ០ សម្មំ សរណំ កត្តាមិ ។៖

ទុតិយម្បី កុដ្ឋំ សរណំ កត្តាមិ

ទុតិយម្បី ធម្មំ សរណំ កត្តាមិ

ទុតិយម្បី សម្មំ សរណំ កត្តាមិ

តតិយម្បី កុដ្ឋំ សរណំ កត្តាមិ

តតិយម្បី ធម្មំ សរណំ កត្តាមិ

តតិយម្បី សម្មំ សរណំ កត្តាមិ ។៖

ឧបព្រះតែរស្រណាគម

ທັດອ່ານ ດີລ ໑໐ ກໍ່ໄປ

ຊາລາດາດາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ .
 ມຸດິຊາດາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ
 ມຸດິບຸນໍວິຍາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ
 ມຸດິສາວາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ
 ສຸກເຮາຍມຸນໍບຸນໍຊາດາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ
 ສຸຍາດີເຍາຢີ

ຈາລາດາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ
 ມຸດິສາວາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ
 ສຸຍາດີເຍາຢີ

ຊາລາດາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ
 ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ ສຸຍາດີເຍາຢີ

ມຸດິສາວາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ
 ສຸຍາດີເຍາຢີ

ມຸດິສາວາ ເຮາຍລີ້ ສຽກບຸນໍ
 ສຸຍາດີເຍາຢີ

ຈົບດີລ ໑໐ ແຕ່ເທົ່ານີ້

พระพุทธรูป

สถิตี โល ភកតា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ
វិទ្ធានរណសម្មុទ្ធោ សុភតោ លោកវិទូ
អនុត្តរោ បុរិសធម្មសារថិត្តា ទេវបនុ-
ស្សានំ ពុទ្ធោ ភកតាទិ

พระธรรมคุณ

ស្វាក្ខតោ ភកតា ធម្មោ សន្តិដ្ឋិកោ
អភាសិតោ វេហិបស្សកោ វិបនយិកោ ប-
ដ្ឋតំ ចេតិកញោ វិញ្ញាបិទិ

พระสังฆคุณ

សុបដិបន្តោ ភកតតោ សាវករតំខេ ឧទ្ទប-
ដិបន្តោ ភកតតោ សាវករតំខេ ពារយបដិ-
បន្តោ ភកតតោ សាវករតំខេ សាថិបិបដិប-
ន្តោ ភកតតោ សាវករតំខេ យទិទំ បត្តារិ
បុរិសយុកានិ អន្ទ បុរិសបុគ្គលា វេសភកតតោ
សាវករតំខេ អាហុនេយ្យោ វាហុនេយ្យោ ទក្ខិ-
នេយ្យោ អក្កោសិករណិយោ អនុត្តរំ បុណ្ណោក្ខតំ
លោកស្សាទិ ។:

ទេយនវិក័ត្តវិចារិយ

ឧត្តមំ ឧត្តមេយ្យានំ ចទ្ធិត្វា រតនត្ថយំ
 យោ ឧត្តករិកាយម្ពិ ឧត្តាចារយ្យបរាមិណ
 លោកោ លោកិណចេន លោករិស្សានោវិណ
 កស្ស ឧត្តរិទ្ធាតស្ស ករិស្សាមត្តចន្តរំ
 អយំ ឧត្តរិទ្ធាតោ ឬ ឧត្តកេស្វេត ឌីតោ
 យស្ស តស្ស កិមស្សាមិ ករិស្សាមត្តចន្តរំ
 តាវាសតសហវិណ្ណោ តេយ្យព្យាភរណម្ពិកោ
 កស្ស ឧត្តរិទ្ធាតោវិ សទ្ធិមេស តតោវិ យ
 សុត្តកោ សចនកោ អត្តានំ សុត្តំ តាណកោ
 សុចរិណ សុចរិណ យេត យស្ស សុត្តំ បធម្មិ
 តញ្ញាវានិ សុត្តានិ វិទ្ធាតេត្វា តតោតតោ
 សម្មាសោ អយំ តស្ស សទ្ធិមេតម្មត្វាតតោ
 សញ្ញានិ ហិមិ សុត្តានិ បហានោន្តន តាវិណ
 ចេតានិ អយំ តេសំ វិទ្ធាតោ យតោតតោ
 អញ្ញាសញ្ញានិ វិញ្ញាណំ ឧសេសានមកាតតោ
 សទ្ធិំ សុត្តរិទ្ធាតោវិ ឯតមេត សម្មត្ត្យកាវិ ។

บทต่อ ไปเป็นเอกสาร

ที่รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับอักษรเลขยันต์ไว้

อ้างอิง

ท่านอาจารย์เดชพลศักดิ์ จารุพันธ์พานิช (อ. ไก่คนเมืองบัว) . [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : เวปคนเมืองบัว
: <http://www.konmeungbua.com/> (วันที่ค้นข้อมูล : ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑).

คุณ tongn005. เรียนภาษาขอมและแม่อักขระ . [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.watkositaram.com/forum/index.php?topic=2090.0> (วันที่ค้นข้อมูล : ๑๗ กันยายน
๒๕๕๔).

*** เอกสารนี้เป็นข้อมูลที่ปรารถนาถ่ายทอดให้ท่านทั้งหลายร่วมกันศึกษาศาสตร์แห่งภาษาขอมบาติ-ไทย หาก
ท่านใดพิจารณาแล้วพบว่าเอกสารมีข้อผิดพลาด ผู้รวบรวมขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย ผู้รวบรวมหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าเอกสารนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจและศึกษาค้นคว้าสืบต่อไป ***

ผู้รวบรวม

ศิษย์อ.คนเมืองบัว

สุภมงคล

แบบเรียนภาษาไทย ๓ ชั้นประถม

ก ข ค ด ต ถ ท ธ
 ษ ฒ ฬ ล ล ล ล ล

แม่อักษรแต่ละตัวมีต้นอักษร จะเขียนผสมสกดแทนตัวเองได้ และ
 ต้องจำให้แม่นด้วย เพราะว่าต้นอักษรบางตัวจะคล้ายกันเหมือนกัน

ก	ข	ค	ด	ต	ถ	ท	ธ	ษ	ฒ	ฬ
กะ	ขะ	คะ	ดะ	ตะ	ถะ	ทะ	ธะ	ษะ	ฒะ	ฬะ
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั
กะ	ขะ	คะ	ดะ	ตะ	ถะ	ทะ	ธะ	ษะ	ฒะ	ฬะ
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั
กั	ขั	คั	ดั	ตั	ถั	ทั	ธั	ษั	ฒั	ฬั

วิธีเขียนอักษรขอมต้องใช้ต้นอักษรขอมเขียนสกดไปด้วยดังนี้
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

สระอักษรขอมมี ๒ แบบ คือ สระจมและ สระลอย
 สระลอย คือ สระที่ไม่ได้ประสมกับพยัญชนะใดคงมี

𑄛	𑄛𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛
อะ	อา	อึ	อึ	อุ	อุ	เอ	โอ

สระจม คือ สระที่ใช้ประสมกับพยัญชนะ มีลักษณะ ดังนี้

𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛	𑄛
อา	อึ	อึ	อึ	อุ	อุ	เอ	แอ	เฮา	อึ	อุ	โอ	โอ	โอ

ตัวเลขอักษรขอม

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐

แจกแม่กัมพะ

กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา
กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา
กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา
กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา

แจกแม่กัมพะ

กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา
กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา
กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา
กัมพะ	กัมมา	กัมมิ	กัมมิ	กัมมา	กัมมา

ไตรปิฎก

พระมหากษัตริย์

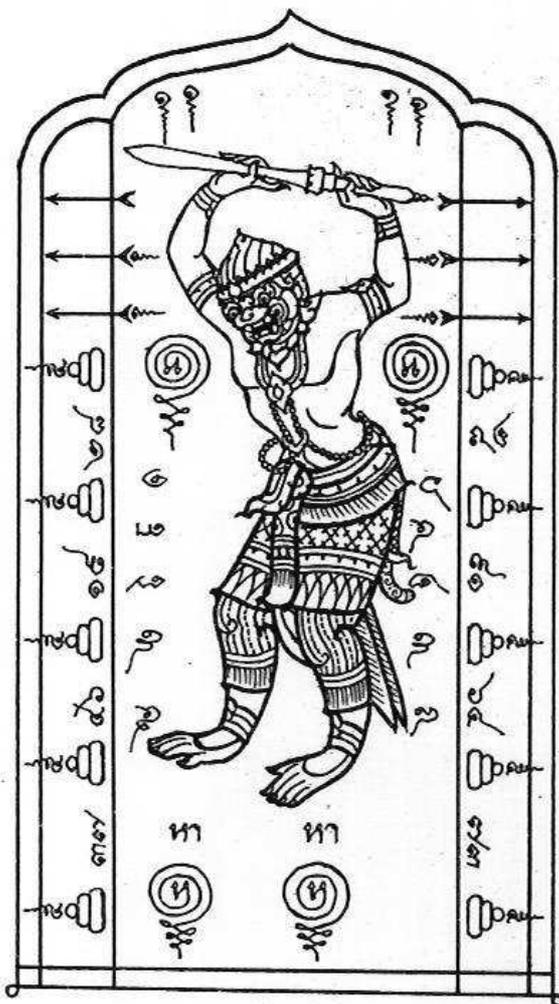
สรรพคุณพระมหากษัตริย์ ผู้ทรงธรรมะผู้ทรงธรรมะ
 สักกวิชัยนามแห่ง จินตามณีที่ทากะรังภูมิยา ไจระ
 ปรารถนา ผู้ทรงธรรมะ ผู้ทรงธรรมะ ผู้ทรงธรรมะ ผู้ทรงธรรมะ
 ปัตตสัมมิง ทิพพะจกขุง ทาวะทีสสะเร จินตะเทวี สัสสะมะ
 ธุริยารัตนัง อรรคานัง อรรคานัง อรรคานัง อรรคานัง
 กุติยาปะทะสักขณา มณีจินตา ปิยัง ปิณจะทาเน
 ธรรมะสังกาสิตาสัง โทมัง ปะสันติ สันเนหัง มาตา
 ปรารถนา ผู้ทรงธรรมะ ผู้ทรงธรรมะ ผู้ทรงธรรมะ ผู้ทรงธรรมะ
 ปัตตสัมมิง ไจระสัง มณีจินตา สหัสสะโกฏิเทวานัง มนุสสะ
 ธุริยารัตนัง อรรคานัง อรรคานัง อรรคานัง อรรคานัง
 เทวานัง สมนะจิตตัง ปุริสสะจิตตัง อาคัจฉาหิ

ตรีเศียรตรี ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 ปรีเทวัฒน์ ปิยง มะพะ สัพเพตนา พุทฺธา มหา
 ตรีเศียรตรี อภิ ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 มณีจินดา เอหิ พทง ปิโย เทวมนัสสำนัง มณีจินดา
 อภิ ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 เอหิ สัมมัง ปิโย พรหมมานะมุตตะโม มณีจินดา เอหิ
 ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 สัมมัง ปิโย นาคะสัพเพตนาฬัง ปิยนทริยง นะนามัง
 ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 พุทฺธา ใส ณะคะทา สัมโม ใส ณะคะทา สัมโม ใส
 ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 ณะคะทา อินทะสัพเพตนา พรหมะสัพเพตนา อีสสระสัพเพตนา
 ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร ตรีเศียร
 ภาธา เทวี มนทรรักขา จิตตังสระมัง จิตตังมะมะ ฯ

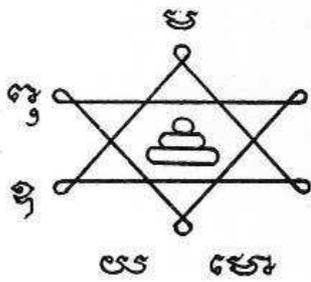
ไตรเศียรตรีเศียรตรีเศียร (ใช้ใช้ใช้ใช้)

พระคาถามณีจินตามนต์นี้ (ใช้ได้สารพัด)

ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร
 ถ้าจะเรียกเนื้อเรียกปลา ให้เอาหินศิลารองเท้าเสีย
 ตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร
 ก้อน ถ้าจะให้เป็นเมตต ให้เค็กเครื่องหอม เค็กเครื่อง
 ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร
 มงหม ทาตัวแต่งตัว ถ้าจะเรียกให้มาหา ให้เอาใบ
 ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร ตรีเศียรตรีเศียรตรีเศียร
 รักซ้อนเขียนชื่อหญิงชายคนละใบ เอาประกบกันเข้า ถ้า

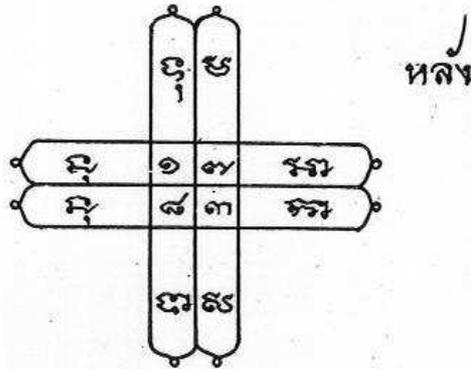
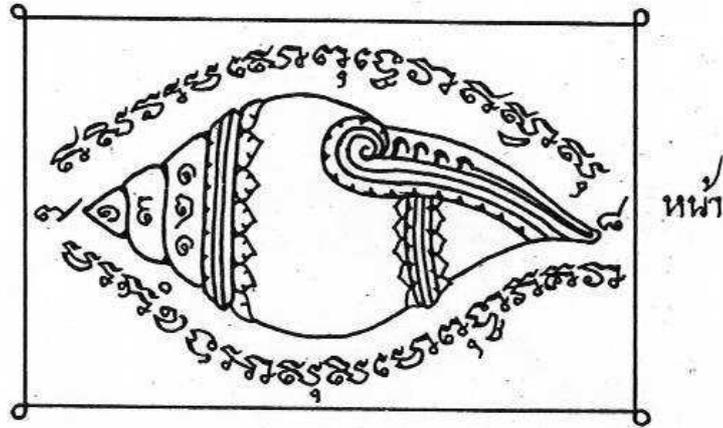
สรรเสริญสรรเสริญ สรรเสริญ
 สักตะโตสักตะถาฬัง สันตะรังปีจะ
 สรรเสริญสรรเสริญ
 สักตะโตเตนะโมสัมมา
 ทำนให้ชอกกระแจะสามเจ้าแล้วเรียน
 พระหนุมาณลงที่หน้าหินบดเสกไป
 จนกว่าจะหมด แล้วให้เสกตามกำลัง
 ทัพ ใช้ท้าวทัพพ. เทงมีเจ้าเลย ก็จะไป
 เสกให้เอาแผ่นดินพระหนุมาณ ลง
 หน้าบด ช็อกกระแจะสามเจ้าท้าวเรา
 ไปเสก เห็นหน้าเรารักดีแล ก็จะไป
 ไปทางเรือเปิดตำพอกหัวเรือไปทุกฝั่ง
 แม่น้ำ จึงจมพระแม่คงคาให้หัวทที่มีรู้
 ทัพเลย ถ้าร่างกุดเอาหน้าแพกเจ็ด
 ยอดเสกปีต ๑๐๘ ก็หายอย่าสนเท
 เลย ได้ทำมามากแล้วไว้แต่เนกแล

ย่นต้นลงโล
 ไปโทษ ปนยง
 ไม่ต้องเราแล

๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗

ย่นต้นช่อพุทธจักรกันล้าระพัดแล

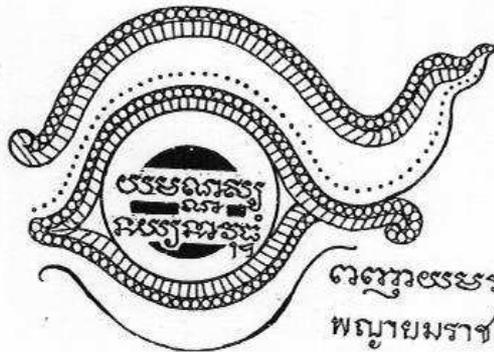
๘ ศรีสุริเยศวร อธิษฐาน สรรพเคราะห์ อธิษฐาน ๘
 ตั้สสะเปกขา ทตยาสะสาสะเก อธิษฐาน ฯ พระคาถานี้สำหรับย่นต์
 พระหอยสังข์ ท่านให้เอาผ้าขาวกว้างศอกคืบ เอาพระคาถาเสกหน้า ๓
 เดือน ๑๒ ให้ได้ ๑๐๘ คราบ แล้วรูดผ้าขาวให้สะอาด ให้ถ่าน ๓ ท
 แล้วเมื่อจะลงย่นต์พระหอยสังข์ให้ดูถูกเขตุฯ จึงลงไว้สำหรับเป็นผ้า
 เสด็จหน้า เมื่อเสกมสรลวดดกนภยอนตรายทั้งปวง ถ้าจะไปสถานที่ใดๆ
 มีผู้กรณหนักแล ย่นต์นี้สำหรับเฝ้าทำพระยาพระมหากษัตริย์ แล้ว
 เมื่อจะลงย่นต์พระหอยสังข์ ให้เอาดอกไม้งาม ๔ ดอก ถวายแต่
 องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อน

ธรรมสาร
พระอินทร์

ธรรมสาร
ธรรมสาร

ธรรมสาร
พญายมราช

ธรรมสาร
ธรรมสาร

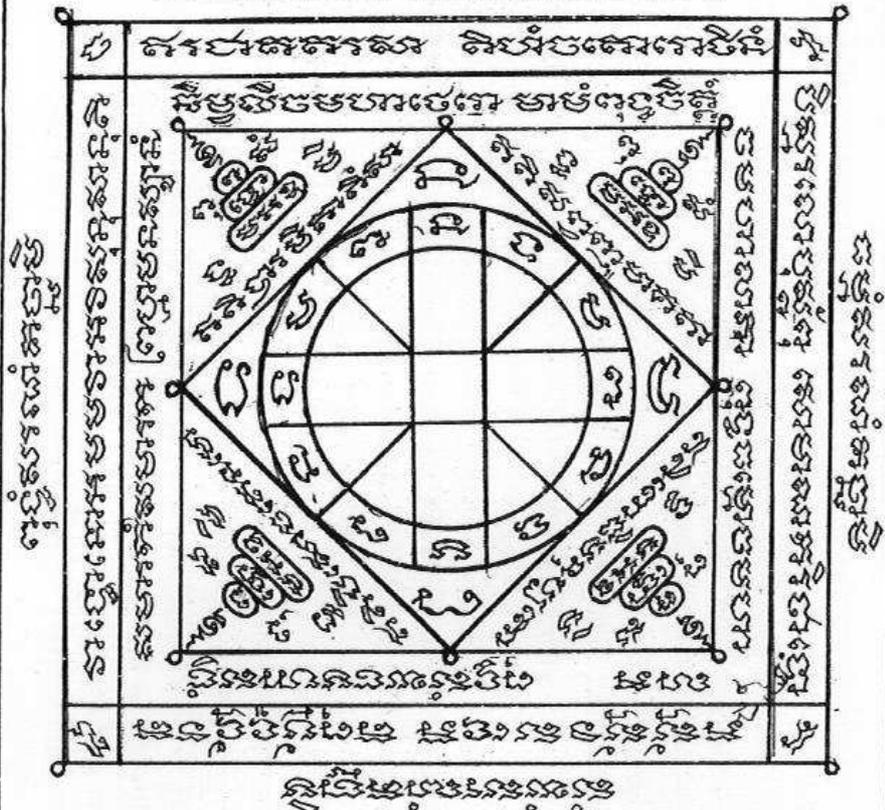

ธรรมสาร
ธรรมสาร

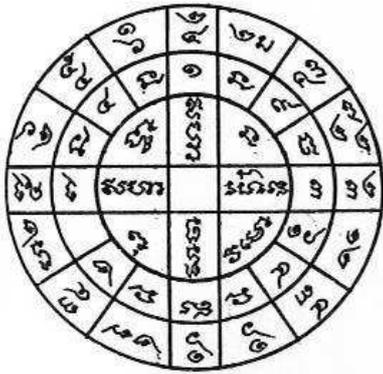
แผ่นดินอารุสทั้ง ๕ นี้ ทำผงก็ได้ ทำผงให้คนถูกผีเข้า
ก็ได้ และประจุตามเม็ดก็ได้ ลงตระกรุดกัณฑ์สารพัดเสกในแก้ว

ย่นตลงแผ่นทองเหลืองทองแดง

ดวงชะตามหาหย่นตโกคทรพณ์

ชื่อ _____
 ลกค _____
 เกิดวันที่ _____ ตรงวัน _____
 เดือน _____ พ.ศ. _____
 หล่อพระประธานหรือบรรจุ _____

ย่นตนลงฝ่าเปิดทพอหเร ผ่นึงรักราลพ
 ทังขมภทวป ลงจผงหงสปาก ทำคามกได้
 เจรจาสิทธิ์ได้ เล็กด้วย **อุ๋ณเยะ อีตุรว**
 ไอมนะโมจิตตา

ธรรม์ ธรรม์ธรรม์ธรรม์ อธิษฐาน **ธรรม์ธรรม์**
 กะสัง คัมปะติกะสัง อมจิใจโอมะ อีสัททะ
 ๗ ที่

ย่นตนลงกระตางผ่นเป็นได้เทียบ ทำคามให้
 สัญ ลังอหม่นกลางย่นค้ เขาเกสอัสทอ ๗
 เม็ด แลผ่นเป็นเทียบนบิกรรมด้วยคาถาณ กทา
 เทียนจะหมต **ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์** ธรรม์
 พุทสังปัจจิกขาเตตมหาย สัมมัง

ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ สังขัมธรรม์ธรรม์ธรรม์ ธรรม์
 ปัจจิกขาทะเลสาข สังขัมปัจจิกขาเตตมหาย ประริ
ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์
 ทสังนิกขัทมอิต อิตตังนิกขัทมอิต จินตัง อูปะ
ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์
 สกโก ทาเรทะ ทุกขังนิกขัทมอิต อเนจจังทะเลสาข
ธรรม์ธรรม์ธรรม์ธรรม์

อะนตตาทายสังขัม ๘ อธิษฐานถว้หนักโตวเค่งนิก

- ศร. คือ ไฟ เปรียบเหมือนไฟไหม้ใจ มีอยู่ได้รื่องให้มาหาก
- ณ. คือ ลม ให้เกิดเป็นลมพัดพัดพัด พัดดวงใจให้ปั่นป่วน อยู่ได้รื่องให้มาหาก
- ฉ. คือ น้ำท่วมท้นหัวใจ มีอยู่ได้รื่องให้มาหาก
- ช. คือ ดิน โถมท้นหัวใจ มีอยู่ได้รื่องให้มาหาก

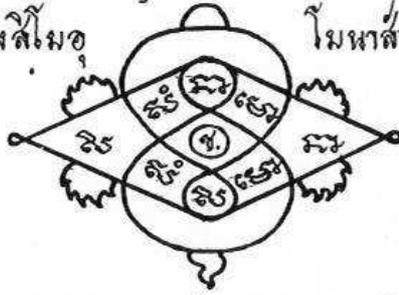
พระนิมิตสารี เดิมเทศน์ ๐

เทียบพระนิมิตสารี เสมือนนิมิตสารีรับไว้
 ต่เต็มที ขมขมหนัก ๑ บาท หรือ ๒ บาท
 กัด เมื่อจะลงให้ตั้งขึ้น เทียบ ๒ คู่ มี
 ดอกไม้ขาว และธูปบูชาก่อนประเสริญ
 นึก จึงทำเกิดปลุกเสกและบูชาด้วยพระ
 คาถาพระนิมิตสารี (โอมมหาสารี อ
 ตี สโต สารีโต นโมเจมถัง ภาวทุต เม
 อุณหวา สารีเต อ ปโตอิ มธ สารี
 นัง ณะ ภาสะกา ภาสาลีตี ภาสะวา
 อะระหนัง มะอะอุ สิวัง พรหม จิต
 ตัง มานีมา) ชื่อเขาเราท่นเดิมกคค

ภควัฒนเศรษฐ
มหาสังสิโมอ

เศรษฐภควัฒน
โมมหาสังสิ

ยพันธ์เตาเลือนแล

ถ้าจะทำคามให้มันหลง ให้สไบทองมานบให้พันข
คั้นให้ถูกมันพูดไม่ได้เลย ถ้าจะทำให้มันเลื่อมดูญ
ให้มันที่ขงไม่โต้เลย ให้สกระคายทำเป็นสี่เหลี่ยม
รูปขง + ๑ แล้วให้เอาเข้าใส่ขม ๑ โย แล้วเอาเทียนติด

ปากขมนี้ แล้วนำมาตั้งตรงหน้า แล้ววางตั้งสมาธิกรรมด้วยคาถาพระคาบดังนี้

โธโธโธโธโธโธโธ โธโธโธโธโธโธโธ โธโธโธโธโธโธ โธโธโธโธโธโธ โธโธโธโธโธโธ โธโธโธโธโธโธ
พระพรหมอยู่คาซ้าย พระนารายณ์อยู่คาขวา พระกาฬอยู่หน้า พระยมอยู่หลัง อธิษฐาน
หุงอิติสุวระโธ โธโธโธโธโธ (โธโธ) โธโธโธโธโธโธโธ โธโธโธโธโธโธโธ
อยู่หน้าข้าพเจ้า พระอะคคคค (โธโธ) มนต์ดำขำพเจ้าขอให้มีผลสืบทาย

เขวไว้ใน ๓ วัฏ ๓ วัฏ ๓ วัฏ ๓ วัฏ } ๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒
โหงไฟ ๓ วัน ๓ วัน ๓ วัน ๓ วัน } ปัจจกขามิอะปะระยะยามะระณัง

แล้วจึงเอาพานั้นพอน้ำกินหนึ่ง แล้วจึงเอาขี้เทาเทียนพรมนพมารยากันข้างสัก ๓ ปั้น
ให้สั่นกินแล้วให้อธิษฐานว่าสัพพะพุดได้เมื่อไรจึงให้อิเหน่ทำคามได้เมื่อนั้น แล้วจึง
เอาดินตบปากสุนัข ๓ ที เมื่อจะตบนั้นให้ว่าตัว จข ทกทีถ้าเขาโกรธแก่เราให้สงย่นตนั้น
ใส่ฝ่ามือเสกด้วยตัวเองแล้วเอาฝ่ามือลูบหน้าเห็นคล้ายโกรธถ้าคามมันออกฉกรรณจะให้
มันแพแก่เรานั้น ให้สงย่นต์เตาเลือนนี้แล้ว สงย่นกลางย่นต์ เมื่อสงย่นทาหมากลูก ๓
เหมือนกันเสกด้วยตัวเอง แล้วจับปลาตุก ๓ ตัวมาขึงไว้เอาขมตบย่นต์ใส่ปากปลาตุกทั้ง
๓ ตัว แล้วจึงเอาหมี่พราย ๓ เส้น เย็บปากปลาตุกตัวละ ๓ เปลาะ และว่า จข ทกที
ทำตัวละวันให้ครบ ๓ วัน แล้วให้อธิษฐานว่า ปลาตุกเป็นอย่างไรให้มันเป็นพอย่างพเกิด
ครบ ๓ วันแก่เราแล ถ้าเขาฟ้องร้องจะไม่ให้เขาวากลาว ให้เขยหน้าขมฟองนั้นสงที่บนใน
กระคายแล้วเขียนคาถานิสอมขงอ โธโธ } ๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒ แล้วเสกด้วยคาถานี้ และให้

